

Moji milí čtenářové,

*povídali mi různí šéfredaktoři tohoto hudebního serveru, jestli bych prý nechtěl někdy přispět do mlýna nějakým tím rozhovorem. Snažil jsem se jim vysvětlit, že nepovažuji rozhovor za vhodný žánr pro internet. Připouštím, že hlavně proto, že si myslím, že pořádný rozhovor má být velmi dlouhý, aby bylo možno vytáhnout z nebohého umělce všechno, co si myslí, a o čem před chvílí sám ještě nevěděl. I oponovali mi šéfredaktoři, že bych přece mohl do svrchu uvedeného mlýna přispět rozhovorem malým, až nepatrným. Prostě jen tak, když někoho potkám... Vzpomněl jsem si na ta slova, když jsem potkal **Jen tak** a řekl jsem si, že to zkusím. Dnešní povídačka bude tedy dialog a budete-li mít pocit, že je tu přesto na místě, můžu nějaký dialog zase někdy zopakovat.*

Druhý večer nedávných Vánočních prázdnin v Telči byl překvapeními nabitý, ale největší bomba byla, když na jeviště nastoupila kapela, jejíž název znamenal v polovině 90. let to nejlepší z žánru na Liberecku. Folkrockové těleso (původně trio, v závěru rozsochatá šestičlenná kapela), které přejalo štafetu od neméně významných A hostů a předalo ji dnešním hvězdám Jarretu, zaniklo v druhé půli 90. let v podstatě na rozdrolení. Před tím ale např. pořádali festiválek Jen tak večer na vodě, spolupracovali se Slávkem Janouškem, naplnili Vítání Slunce na Zahradě 96 ve Strážnici tak, že na to dodnes vzpomínám se slzou v oku, a hlavně vydali více než slibnou desku **Biograf** (1995). Na pódiu v Telči stáli z této doby tři: Mirka Savčuková, Martin Mráz a Petr Peuker, doplnění baskytaristou Davidem Watzlem. Než spustili, objasnil Medvěd souvislosti: Ioni v srpnu, na Prázdninách v Telči byli při jam sessionu Jentaci přemluveni k oživení - Nezmarmy! Na pár minut jsem se sešel po koncertě s kapelníkem Martinem Mrázem.

Jak to teda s tím obnovení Jen taku přesně bylo?

V podstatě tak. I když - dva roky zpátky tomu jsme se s Péťou Peukerem zase znova sešli a řekli si, že spolu budeme hrát. Ono to zrálo, zrálo, až to dozrálo k tomu, že s Nezmarama na baru, tady v létě o Prázdninách, jsme si řekli, že... by bylo fajn, kdybysme se obnovili. Jim do nás opravdu vandroval, tak jsme si řekli, že jo. Mirka nadšeně souhlasila a dali jsme to do kupy.

Jak dlouho vlastně hraje?

Pár minut s Martinem Mrázem

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 12 Leden 2005 04:00

Tohle je naše druhý vystoupení. První bylo na libereckém křtu nové desky Nezmarů, kvůli kterému jsme se dali dohromady. Tam jsme potkali Davida, který hrál dřív se Stráníkama, a jsme tomu rádi. David s náma měl dvě zkoušky a dneska už rovnou vystupoval. Tak... jde to pomalu, a jsme rádi, že to tak je, a doufáme, že se samozřejmě zlepšíme.

Z původního složení, ve kterém Jen tak na svém vrcholu končil, vás dnes hrála polovina. Zkusil jsi oslovit i další tehdejší členy?

Michala Bulíře jsem oslovil, protože to je takový moje dvojče z dávný doby, protože jsme spolu dělali písničky; přiznám se, že mi chybí. Michal Bulíř je tak zapřáhnutej v byznysu, že... na to prostě nemá čas. Pavla Drahokoupila jsem oslovil, ale Pavel v podstatě taky nemá čas, přemýšlel nad tím tak čtrnáct dní a pak mi řekl, že bohužel. Míru Ošance jsme ani neoslovili, protože vím, že teďka hraje se Stráníkama, mají projekt Peter, Paul & Mary, a má rádio a dělá v divadle a staví baráček, takže jsme věděli, že do toho asi nepůjde. Řekli jsme si, že to zkusíme takhle a uvidí se, co dál.

Chcete navazovat na album Biograf a vůbec repertoár původního Jen taku, nebo chcete hrát třeba něco jiného, jinak?

My se od té desky budeme odrážet. Vždycky se nějak musí začít a na té desce je samozřejmě pár oblíbených věcí, od kterých se odrazíme. Jakmile se všichni dohromady sehraje, tak se asi odstříhneme a pojedeme dál. Už děláme nový písničky.

Kdo je píše?

Píše Péťa Peuker a já.

Před chvílkou jsme shlédli v rámci vystoupení Jarretu dokument, ve kterém Jarret prohlašuje "Jentaci byli naším vzorem". To je samozřejmě pravda a mě napadlo, že je to asi docela zodpovědnost, zvednout takové jméno a pokračovat, ne?

Pár minut s Martinem Mrázem

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 12 Leden 2005 04:00

To si uvědomuju. Když jsme začínali, tak jsem asi tak 14 dní opravdu intenzívně přemýšlel nad tím, jestli začneme pod novým názvem, anebo jestli se vrátíme zpátky k Jentaku. Nakonec jsem si řekl, že se vrátíme k Jentaku, protože použijeme ty starý věci, na které bysme chtěli navázat. Pro mě je to odpovědnost obrovská, ale já doufám, že to zmáknem.

Tak ať se daří.